

Holistički POGLED NA PERUT

Poznato nam je da problemi s vlaštem muče sve više ljudi, no znamo li što se iza njih krije? Holistički pristup peruti prirođan je korak prema rješenju

M

edu proizvodima koji se deklariraju kao prirodna kozmetika bez nepoželjnih kemijskih sastojaka širok je izbor šampona, losiona, vodica i drugih preparata namijenjenih uklanjanju peruti. Izrađuju se od eteričnih ulja, hidrolata i drugih ekstrakta biljaka koji pročišćuju i umiruju vlašte, a ujedno djeluju antimikrobično i reguliraju rad lojnih žlijezda, odnosno proizvodnju sebuma. To su ponajprije ružmarin, čajevac, kopriva, čičak, cedar, borovica, metvica, majčina dušica, eukaliptus, kadulja... U pripravcima protiv peruti također se nalaze i stolisnik, lavanda, bušin, breza, vrba, komorač, đumbir, amla, nim – ukratko, postoji cijeli biljni arsenal za tretman problematičnog vlašta. U brojnim uobičajenim preparatima protiv peruti glavni aktivni sastojci su kemijski spojevi – primjerice, cinkov piriton, ketokonazol, pirokton olamin, selenov disulfid, ciklopiroksolamin, klimbazol – i svi su dermatološki odbreni za uklanjanje ljuspica s vlašta.

Mikrobiom vlašta

Premda prirodna i konvencionalna kozmetika imaju različite pristupe, nastoje djelovati na istu tegobu – neuvrnoteženo stanje vlašta uslijed čega se prekomjerno razmnožavaju gljivice *Malassezia* koje su inače prirodno prisutne u mikroflori, odnosno mikrobiomu vlašta (sustavu mikroorganizama koji žive na vlaštu). Poremeti li se ravnoteža tog mikrobioma, ove gljivice često uzrokuju pojavu peruti. Najviše problema obično uzrokuju na masnom vlaštu jer ove gljivice vole mast – hrane se sebumom koji izlučuju lojne žlijezde. Kako na masnome vlaštu imaju hrane u izobilju, gljivice djeluju pojačano i iritiraju vlašte, a ono reagira ljuštenjem, svrebožem i crvenilom.

Masna perut često je simptom seboroičnog dermatitisa, kronične kožne

bolesti u čijem nastanku sudjeluju gljivice *Malassezia*. Upravo zato su i predmet brojnih istraživanja. Primjerice, veliko istraživanje koje su 2015. godine zajednički provedli znanstvenici iz Singapura, SAD-a i Švedske, pokazalo je da su gljivice *Malassezia* među vodećim mikrobima koji uzrokuju nastanak seboroičnog dermatitisa, ekcema i peruti. Potvrđilo je to i zajedničko istraživanje dvaju sveučilišta, u Londonu i Firenci, čiji su rezultati objavljeni u travnju ove godine.

„U ljudi koji nemaju perut proces sazrijevanja kožnih stanica – počevši od nastanka novih stanica pa sve do njihova odumiranja i otpadanja u obliku ljuspica – traje otprilike trideset dana. U onih koji imaju perut, odnosno seboroični dermatitis, taj proces traje otprilike sedam dana, čak koji dan kraće. Naime, zbog prekomjernog širenja gljivica *Malassezia*, previše se ubrzava obnova kožnih stanica, pa se one naglo počinju ljuštiti“, navode znanstvenici. Pritom ističu da su ove gljivice vrlo otporne, pa se nije lako u potpunosti riješiti peruti i umiriti nadraženo vlašte, čak ni uz odgovarajuću njegu. Smatraju da ih ne treba agresivno uništavati jer one prirodno nastanjuju mikrobiom vlašta, pa nastoje otkriti kako na gljivice djelovati s ciljem da se njihova količina održava u prirodnoj ravnoteži. Znanstvenici također naglašavaju da nisu samo gljivice odgovorne za perutanje vlašta jer u mnogome to ovisi i o načinu života.

Dr. Ljiljana Škrinjar, dermatologinja iz Doma zdravlja Zagreb - Centar, potvrđuje da postoji niz drugih faktora koji pridonose nastanku peruti. Neke osobe imaju nasljednu sklonost perutanju kože, no najčešći su uzročnici stres, hormonski poremećaj, oslabljen imunitet, nezdrava prehrana, pušenje, boravak u okolišu gdje je zrak isušen i(l) onečišćen. Također, pojавa peruti

Peruti se ne možemo riješiti preko noći jer potrebno je neko vrijeme da se vlašište vrati u normalno stanje

može biti i posljedica nepravilne njegе vlašišta (npr. šamponom koji ga previše isušuje) te prečestog tretiranja kose bojamа, ekstenzijama, lakovima i drugim preparatima za stiliziranje.

Odraž načina života

„Perut nije samo estetski nego i zdravstveni problem. Stoga bi stručnjaci trebali procjenjivati o kakvom obliku peruti je riječ – suhoj (kad se na vlašištu stvaraju suhe ljuspice koje opadaju) ili masnoj (kada su masne i žućkaste ljuspice ‘zalijepljene’ za vlašište), utoliko prije što je masna perut često povezana sa seboričnim dermatitisom koji treba liječiti da se ne bi pogoršao. Općenito, ne valja dopustiti da perut uzme maha jer se svrbež pojačava i teško je oduprijeti se potrebi za česanjem. Zbog toga na vlašištu nastaju oštećenja koja mogu biti podloga za bakterijsku infekciju, što se manifestira prišćima na vlašištu ili vlažnim naslagama, bolnima na dodir. Ako je riječ o seboričnom dermatitisu s crvenilom, odnosno upalom kože, tada kosa privremeno može pojačano ispadati dok se stanje ne smiri“, kaže dermatologinja. Dodaje da se perut ne može riješiti preko noći jer je potrebno neko vrijeme da se vlašište vrati u normalno stanje, a to traje vrlo različito, od osobe do osobe. Bitno je dva, tri puta tjedno kosu prati šamponom za uklanjanje peruti – ni češće ni rjeđe od toga. Perete li kosu svakodnevno, u ostalim danima koristite šampon za osjetljivo vlašište.

„Perut, osobito ako je u vezi sa seboričnim dermatitisom, može biti frustrirajuća jer je to kronično stanje u kojemu se simptomi povremeno ponovo pojavljuju ili čak pogoršavaju. Stoga je

dobro zajedno s dermatologom pratiti promjene i promjeniti, prema potrebi, preparate za njegu vlašišta. Naime, neki šampon protiv peruti može još više iritirati vlašište – primjerice, neki su ljudi preosjetljivi na mentol koji se često dodaje u šampone radi ublažavanja svrbeža, a neki su pak alergični na salicilnu kiselinu koja je čest sastojak šampona protiv peruti jer potiče eksfolijaciju, odnosno uklanjanje odumrlih stanica kože“, navodi dr. Škrinjar. Dermatologinja smatra da u tretiranju peruti ne valja iskušavati nepouzdane postupke kakvi se često mogu pronaći na internetu (primjerice, utrljavanje raznih ulja, sode bikarbune ili čak zgnječenih aspirina u vlašište) jer se stanje vlašišta može dodatno pogoršati.

Potpvrđuje to i Nikolina Šipljak, vlasnica zagrebačkog frizerskog salona Nicole-Nicole, koja u njezi vlašišta primjenjuje ekološki certificirane preparate sa sastojcima iz biodinamičkog uzgoja, ali i posebne tretmane za perut. „Samo sustavna njega, točno prilagođena tipu peruti i sveukupnom stanju vlašišta (primjerice, vrlo osjetljivoj koži), donosi dugoročno dobre rezultate. Frizeri često prvi primijete da osoba ima perut, pa bi na to trebali upozoravati klijente, ali i znati prepoznati stanje vlašišta. Ako osim ljuštenja postoji i upala, nipošto se ne smiju koristiti agresivniji šamponi i pilinzi protiv peruti. U mojoj praksi najboljima su se pokazale vrlo blage kupke i pilinzi za umirenje vlašišta na bazi kamilice, majčine dušice, ružmarina i riže“, otkriva frizerka Nikolina koja umirujuće kure provodi u trajanju od tri do šest mjeseci, uz odgovarajuću kućnu njegu, kako bi se vlašište potpuno uravnotežilo. Potom se

Dobra hrana

Tretmani protiv peruti doista bi trebali započeti iznutra. Poznato je, naime, da u rješavanju problema vlašišta pomaže takozvana protuupalna prehrana bogata nutrijentima koji pridonose umirenju kože i jačanju njezine prirodne otpornosti na mikroorganizme (uključujući i gljivice Malassezia). To su ponajprije omega-3 i omega-6 masne kiseline (najviše ih je u plavoj morskoj ribi, orašastim plodovima, sjemenkama i bladno prešanim uljima) i cink (koji je također prisutan u sjemenkama i orašastim plodovima, ali su njezini najbogatiji izvori namirnice životinjskog podrijetla). U svim spomenutim namirnicama nalazi se i biotin (poznat i kao vitamin B7) koji je također važan za revitalizaciju osjetljive i oštećene kože.

postignuto stanje može održavati i pomoći šamponu za osjetljivo vlašište, bez potrebe za daljnjim korištenjem preparata protiv peruti. U početnim fazama nastanka peruti, kad još nema nikakvih izraženijih tegoba, učinkovite su i kratkotrajnije, ali redovite kure, primjerice, piling za detoksikaciju vlašišta svakih mjesec dana, uz odgovarajući šampon za kućnu njegu. Takav je tretman poželan i kao učinkovita prevencija za osobe koje nemaju perut.

„U svakom tretmanu peruti nije ključan samo pravilan odabir preparata, nego i njihova međusobna kombinacija, pa je laicima teško odrediti učinkovitu njegu. Stoga, odaberite dermatologa i frizera koji će voditi terapiju. Vrlo je važno znati što i zašto se nanosi na kožu i kosu. Savjetujem se s drugim stručnjacima te, prema potrebi, preporučujem klijentima da odu dermatologu, fitoterapeutu, aromaterapeutu... Eksperimentirajte li sami s raznim pripravcima, mogu se pojaviti štetne posljedice koje potom traju još mjesecima“, upozorava Nikolina Šipljak. Klijentima nastoji predložiti i širu sliku o tome kako se pravi faktori koji utječu na stanje vlašišta (kao i cijelog organizma) kriju u načinu života. „Svakodnevno viđam kako sve više ljudi, u sve mladoj dobi,

ima problema s peruti jer žive prebrzo, u stalnom stresu. Stoga klijentima nastojim objasniti da su problemi vlašišta – poput peruti, upala i ispadanja kose – znak da su se preforsirali te da trebaju promjeniti navike – opustiti se, naspati, kvalitetnije se hraniti... Ukratko, osvijestiti kako briga o kosi podrazumejava sveukupnu brigu o sebi“, zaključuje Nikolina Šipljak.

Promjena iznutra

„Novi pristup terapiji peruti i seboričnog dermatitsa svakako je oralni put – poticanje funkcije kožne barijere pravilnom prehranom, odnosno dodacima prehrani. Sve je više dokaza da su u tome vrlo učinkoviti probiotici. Prema rezultatima niza istraživanja koja su u posljednjih desetak godina provedeni francuski i švicarski znanstvenici, a objavljeni su na znanstvenoj platformi PubMed, najpovoljnije djelovanje ima probiotički soj *Lactobacillus paracasei* ST11 koji smanjuje reaktivnost kože i djeluje protuupalno. Novi pristup otvara put korištenju oralnih probiotičkih pripravaka u kombinaciji s klasičnim dermatološkim terapijama kako bi se poboljšala njihova učinkovitost“, kaže klinička nutricionistkinja prof. dr. sc. Darija Vranešić Bender, direktorka

tvrtke Vitaminoteka. Dakako, poželjno je u prehranu uvrstiti i namirnice bogate probioticima (npr. fermentirani proizvodi poput jogurta, kefira, kiselog kupusa), ali i one koje sadrže obilje vlakana (voće, povrće, cijelovite žitarice). Vlakna su, naime, poznata kao prebiotici – hrana za probiotike. Dakle, vlaknima se hrane probiotičke bakterije (tzv. dobre bakterije) koje se nalaze u crijevima. Budući da je zdravlje crijevnog mikrobioma (sistava bakterija koji je središte tjelesnog imuniteta i proizvodnje energije) ključno za cjelokupno zdravlje, pa tako i za kožu, svakako treba prehranu obogatiti cijelovitim biljnim namirnicama.

Prof. dr. sc. Darija Vranešić Bender napominje da na zdravlje kože snažno utječe i količina tekućine koju pijemo. Za pravilnu hidrataciju preporučuje se dnevni unos od 30 millilitara po kilogramu tjelesne mase, a najveći dio te tekućine trebala bi biti voda, a potom prirodnji napitci bez šećera i umjetnih dodataka (npr. čajevi, sokovi), juhe te voće i povrće. „Perut je samo naizgled površinski problem. Mnoge stvari treba promijeniti iznutra, iz korijena“, zaključuje nutricionistkinja Vranešić Bender. ■

‘Perut je samo naizgled površinski problem. Mnoge stvari treba promijeniti iznutra, iz korijena’

– DARIJA VRANEŠIĆ BENDER